

Sygn. akt XX GC 611/14

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2025 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Kisiel

Protokolant: sekretarz sądowy Milena Gawin

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2025 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Piotra Krupy**

przeciwko **Future Invest spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, Markowi Przezwańskiemu, Stanisławowi Matuszewskiemu**

o zapłatę

- I. zasądza solidarnie od pozwanych Future Invest spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, Marka Przezwańskiego i Stanisława Matuszewskiego na rzecz powoda Piotra Krupy kwotę 62.238.373,60 zł (*słownie: sześćdziesiąt dwa miliony dwieście trzydzieści osiem tysięcy trzysta siedemdziesiąt trzy tysiące 60/100*) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
 - od kwoty 56.448.373,60 zł (*słownie: pięćdziesiąt sześć milionów czterysta czterdzieści osiem tysięcy trzysta siedemdziesiąt trzy złote 60/100*) od dnia 2 stycznia 2024 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 5.750.000 zł (*słownie: pięć milionów siedemset pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100*) od dnia 23 grudnia 2024 r. do dnia zapłaty;
- II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

- III. ustala, że powód wygrał proces w 90,6%, zaś pozwani wygrali proces w 9,4%, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu, przy przyjęciu 6-ściokrotności stawki wynagrodzenia pełnomocnikom stron.

SSO Katarzyna Kisiel

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem świadczy

Warszawa dnia 31.03.26

Starszy Sekretnarz Sądowy
Sądu Okręgowego w Warszawie

Julia Góralczyk-Górska

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 kwietnia 2025 r. (k.8564)

Pozwem z dnia 18 czerwca 2014 roku (data z prezentaty - k. 4) **powód Piotr Krupa** wniósł o wydanie nakazu zapłaty i nakazanie pozwanej Future Invest spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (dalej jako: Future Invest sp. z o.o. w Warszawie), aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 18.063.375 zł (słownie: osiemnaście milionów sześćdziesiąt trzy tysiące trzysta siedemdziesiąt pięć złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przeciwko Piotrowi Krupie na skutek wniesionego w dniu 30 grudnia 2009 r. przez Future Invest sp. z o.o. w Warszawie pozwu wydano wyrok zaoczny, który opatrzone klauzulą wykonalności. Następnie wszczęto egzekucję, w wyniku której dokonano zajęcia praw majątkowych Piotra Krupy w postaci 290 udziałów w eBilet sp. z o.o. w Warszawie i przekazano je Future Invest sp. z o.o. w Warszawie. Nabycie przez pozwaną udziałów powoda nastąpiło za cenę w kwocie 483.480 zł.

Piotr Krupa zaskarżył czynność komornika polegającą na zajęciu udziałów, a która to została prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 września 2012 r. uchylona. Wyrok zaoczny, na skutek wniesionego sprzeciwu, także został uchylony, a powództwo w całości oddalono wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r.

Jednak w dniu 27 kwietnia 2012 r. uchwałą walnego zgromadzenia eBilet sp. z o.o. w Warszawie wszystkie udziały Future Invest sp. z o.o. w Warszawie (w tym należące do powoda, a nabyte przez pozwaną) zostały umorzone, a następnie zmieniono strukturę własnościową spółki, co odbyło się bez zaproszenia i udziału Piotra Krupy. Powód wywodził, że działania te miały na celu ukrywanie majątku przed wierzycielami. Na skutek uchwały wspólnikami spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie pozostali Włodzimierz Przezwański i Stanisław Wiesław Matuszewski posiadający po 185 udziałów każdy.

Piotr Krupa argumentował, że na skutek szeregu zdarzeń mających miejsce od 2011 r. do 2014 r. i umorzenia udziałów, ich zwrócenie powodowi nie jest już ani możliwe, ani też celowe, wobec czego dochodzi rekompensaty finansowej za rynkową wartość swoich udziałów na dzień 20 grudnia 2013 r.

W piśmie procesowym z dnia 30 grudnia 2014 r. złożonym na skutek Zarządzenia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. (k.414) powód wskazał jako podstawę prawną powództwa art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c. (*pozew – k. 4-17, uzupełnienie z dnia 30 grudnia 2014 r. pozwu – k. 418-423*).

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 r. Sąd, na podstawie art. 194 §3 k.p.c., wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanych Marka Przezwańskiego oraz Stanisława Wiesława Matuszewskiego (k.603).

W odpowiedzi z dnia 15 kwietnia 2015 r. (koperta – k. 756) **na pozew pozwana Future Invest sp. z o.o. w Warszawie** podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew argumentowano, że roszczenie powoda sformułowane pierwotnie w pozwie opierało się na podstawie odszkodowawczej, natomiast w piśmie przygotowawczym z dnia 30 grudnia 2014 r. nastąpiło zgłoszenie nowego roszczenia opartego na żądaniu zwrotu nienależnego świadczenia. Skoro powód upatruje podstawy nienależnego świadczenia w wydanym przez komornika postanowieniu z dnia 18 października 2011 r. o stwierdzeniu nabycia prawa majątkowego powoda z tytułu udziałów przez pozwaną, to roszczenie z tego tytułu winno zostać uznane za wymagalne z dniem 18 października 2011 r. i uległo przedawnieniu po upływie 3 lat, tj. z dniem 18 października 2014 r. W ocenie pozwanej zgłoszenie roszczenia nastąpiło najwcześniej z chwilą doręczenia jej pisma powoda z dnia 30 grudnia 2014 r. zawierającego zmianę powództwa.

Nadto pozwana kwestionując zasadność roszczenia, wskazywała że nie doszło do bezprawności działania. Zajęcie udziałów było bowiem działaniem w granicach prawa.

Pozwana wykazywała również, że powód, podczas gdy był prezesem zarządu, działał na szkodę eBilet sp. z o.o. w Warszawie, nieprawidłowo prowadząc sprawy spółki.

Zakwestionowano także ustaloną przez Piotra Krupę wartość udziałów w eBilet sp. z o.o. w Warszawie (*odpowiedź na pozew pozwanej Future Invest sp. z o.o. w Warszawie – k. 614-621*).

W odpowiedzi z dnia 22 maja 2015 r. (koperta – k. 1006) **na pozew pozwany Marek Przezwański**, a **w odpowiedzi z dnia 28 maja 2015 r.** (koperta – k. 1222) **także pozwany**

Stanisław Matuszewski przyłączając się do argumentacji pozwanej Future Invest sp. z o.o. w Warszawie podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia, wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych (*odpowiedź na pozew pozwanego Marka Przezwańskiego – k.880-890, odpowiedź na pozew pozwanego Stanisława Matuszewskiego – k. 1007-1018*).

W toku postępowania strony przedłożyły szereg pism procesowych, doprecyzowując swoje stanowiska, a powód kilkakrotnie rozszerzał żądanie pozwu.

Pismem procesowym z dnia 2 stycznia 2024 r. powód Piotr Krupa (koperta – k. 7965v) rozszerzył żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanych Stanisława Matuszewskiego i Marka Przezwańskiego solidarnie na jego rzecz kwoty 68.696.278,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 marca 2021 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za utratę wartości udziałów powoda (*pismo – k. 7951-7954*).

Ostatecznie w pismach procesowych z dnia 9 grudnia 2024 r. (data z prezentaty – k. 8340, koperta – k. 8384v) **powód Piotr Krupa** precyzując powództwo wniósł o solidarne zasądzenie od pozwanych Future Invest sp. z o.o. w Warszawie, Marka Przezwańskiego i Stanisława Matuszewskiego na swoją rzecz kwoty 68.696.279,50 zł (sześćdziesiąt osiem milionów sześćset dziewięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych 50/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 28.696.279,50 zł od dnia 19 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40.000.000 zł od dnia 25 września 2020 r. do dnia zapłaty,

tytułem odszkodowania za bezprawne pozbawienie spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie jej przedsiębiorstwa obejmującego portal eBilet.pl, a następnie bezprawne pozbawienie spółki prawa majątkowego w postaci udziałów w spółce, co spowodowało szkodę w postaci utraty wartości udziałów powoda w spółce w porównaniu z wartością jaką udziały te powinny osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Nadto powód wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w wysokości 150.000 zł powiększonej o podatek od towarów i usług VAT.

W treści pism powód konsekwentnie podtrzymał argumentację przedstawioną w pozwie i kolejnych pismach procesowych, doprecyzował, że powództwo oparte jest na podstawach deliktowych, tj. art. 415, 416 oraz 422 k.c.

W uzasadnieniu pism wskazywano, że pozwani podjęli działania polegające na próbie

zawłaszczenia udziałów powoda, a następnie na wyzbyciu eBilet sp. z o.o. w Warszawie z jej przedsiębiorstwa bez jakiegokolwiek wynagrodzenia i sprzedaży udziałów będących emanacją tego przedsiębiorstwa na rzecz Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie, w taki sposób, że beneficjentami tej transakcji stali się pozwani Marek Przezwański, Stanisław Matuszewski, i jego syn Marcin Matuszewski (*stanowisko końcowe powoda – k. 8340-8346, 8347-8383*).

W piśmie procesowym strony pozwanej z dnia 9 grudnia 2024 r. (koperta – k. 8418v) zawierającym końcowe stanowisko, pozwani konsekwentnie wnosili o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwani argumentowali, że powód nie wykazał żadnej z ustawowych przesłanek odpowiedzialności pozwanych, ani *ex delicto*, ani opartej na bezpodstawnym wzbogaceniu. Nie wykazał w szczególności szkody, jej wysokości, bezprawności zachowania pozwanych Stanisława Matuszewskiego i Marka Przezwańskiego, jak również winy pozwanych i adekwatnego związku przyczynowego. Przy czym w dalszym ciągu pozwani wskazywali na przedawnienie roszczenia.

Podnosili, że Piotr Krupa domagał się zasądzenia od Future Invest sp. z o.o. w Warszawie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, zaś co do pozostałych pozwanych z tytułu naprawienia szkody spowodowanej utratą udziałów – utratą wartości udziałów powoda w spółce eBilet sp. z o.o. w Warszawie. Roszczenie z bezpodstawnego wzbogacenia przedawniło się, w ocenie pozwanych, z upływem 3 lat od dnia postanowienia komornika sądowego. Natomiast bieg przedawnienia roszczenia odszkodowawczego rozpoczął się od dnia 2 listopada 2011 r., gdy w sprawie egzekucyjnej doręczono powodowi postanowienie komornika o przysądzenie udziałów i zakończył z dniem 3 listopada 2014 r. (*stanowisko końcowe pozwanych – k. 8385-8413*).

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

eBilet spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (dalej jako: eBilet sp. z o.o. w Warszawie) została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000217316 w dniu 15 września 2004 r.

Piotr Krupa był założycielem i wspólnikiem eBilet sp. z o.o. w Warszawie posiadającym 290 udziałów po 50 zł każdy, o łącznej wysokości 14.500 zł. Posiadał pakiet praw kontrolnych, tj. uchwały wspólników dotyczące: rozporządzenia prze spółkę prawami do posiadanego oprogramowania serwisu internetowego, kas teatralnych wchodzących w system eBilet i do domen internetowych, do dysponowania i prowadzenia serwisu internetowego o nazwie www.eBilet.pl, www.eBilet.com.pl, jak również rozporządzenie prawem ochronnym na znak towarowy eBilet - wymagały jego zgody.

Future Invest sp. z o.o. w Warszawie posiadała natomiast 710 udziałów po 50 zł każdy, o łącznej wysokości 35.500 zł.

Piotr Krupa w okresie od założenia spółki do dnia 30 czerwca 2009 r. pełnił także funkcję prezesa zarządu eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie poróżnił konflikt.

Future Invest sp. z o.o. w Warszawie zainicjowała przeciwko Piotrowi Krupie postępowanie sądowe, w trakcie którego wydany został przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyrok zaoczny z dnia 8 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt I C 564/10. Zgodnie z punktem I ww. wyroku zasądzono od Piotra Krupy na rzecz Future Invest sp. z o.o. w Warszawie kwotę 1.627.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty, zaś w punkcie II zasądzono kwotę 32.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie ww. wyroku zaocznego Future Invest sp. z o.o. w Warszawie wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko Piotrowi Krupie, w toku którego w dniu 20 października 2010 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie Krzysztof Stępa dokonał zajęcia udziałów i zysków w spółce eBilet sp. z o.o. w Warszawie przysługujących Piotrowi Krupie.

Następnie postanowieniem z dnia 18 października 2011 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie Bogdan Mieczkowski w sprawie KM 220/11 stwierdził nabycie prawa majątkowego Piotra Krupy z tytułu 290 udziałów w spółce eBilet sp. z o.o. w Warszawie przez Future Invest sp. z o.o. w Warszawie za cenę 438.480 zł. Postanowienie komornika nie uzyskało waloru prawomocności.

Postanowieniem z dnia 20 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił czynności ww. komornika sądowego z dnia 18 października 2011 r. w postaci stwierdzenia nabycia udziałów.

Postanowieniem z dnia 16 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu z dnia 8 października 2010 r.,

a wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. prawomocnie uchylił wyrok zaoczny z dnia 8 października 2010 r. w całości i powództwo oddalił.

Okoliczności bezsporne, potwierdzone także dowodami z dokumentów w postaci: informacji z CEiDG – k.4658-4664, porozumień wspólników z załącznikami – k. 60-71, k.2204-2229, dokumentacji patentowej – k.2230-2233, k.2323-2325, k.4228-4242, korespondencji wraz z fakturami – k.2234-2244, zestawienia – k. 73-77, wyroku zaocznego – k. 79, k.425, wyroku z dnia 20 grudnia 2013 r. – k.80-96, dokumentacji postępowania egzekucyjnego – k. 48-49, k.53-55, k.3220-3237, protokołu przesłuchania – k. 56-58, postanowienia z dnia 10 września 2012 r. – k.50-52, postanowienia z dnia 16 maja 2012 r. – k.46-47, postanowienia z dnia 18 października 2011 r. – k.198, postanowienia z dnia 20 września 2012 r. – k.199-201, postanowienia z dnia 28 marca 2014 r. – k.202-205, listy wspólników – k.232, aktów notarialnych – k.233-249, k.516-524, k.1194-1202, k.1629-1637, k.1698-1706, k.1833-1849, k.1854-1867, k.1897-1931, k.2118-2119, k.2196-2203, k.2391-2396, k.3093-3097, k.3105-3106, k.3502-3518, k.4068-4076, k.4096-4100, k.4535-4543, k.4886-4893, k.8012-8020, k.8449-8456, umowy sprzedaży udziałów – k. 525-526, k.4877-4878, informacji z KRS pozwanej – k.277-283, k.294-297, k.300-302, k.539-541, k.583-590, k.594-601, k.2094-2097, k.2717, k.4054-4059, informacji z KRS eBilet sp. z o.o. w Warszawie – k. 284-290, k.528-531, k.542-543, k.1692-1695, k.1783-1786, k.1783-1786, k.1961-1968, k.1972-1979, k.2387-2390, k.2720-2723, k.4060-4067, k.4217-4225, k.8072-8276, k.8171-8180, ofert – k.8098-8100, wydruku – k.8101, protokołu z dnia 27 kwietnia 2012 r. – k.533-534, dokumentów i orzeczeń złożonych i zapadłych w ramach postępowania o sygn. I C 564/10 – k.427-452, k.568-578, k.999-1001, k.1211-1213, k.2330-2332, dokumentacji z ORA – k.2333-2334, dokumentacji egzekucyjnej, skarg i postanowień zapadłych w związku z wszczętym postępowaniem egzekucyjnym – k. 454-466, informacji z KRS spółek powiązanych z pozwaną – k.535-538, pism NASK – k.710-711, k.945-946, k.1093-1094, k.1401-1402, umów sprzedaży i oświadczeń o odstąpieniu – k.712-727, k.947-961, k.1209-1210, k.1403-1418, k.4544-4545, protokołów z posiedzeń zarządu – k.728-735, k.964-972, k.115-1123, k.1419-1427, postanowienia z dnia 11 grudnia 2009 r. – k.736-743, k.1124-1131, k. 1428-1435, wydruku – k.745, k.982, k.1133, k.1437, k.1352-1367, oświadczenia – k.746, k.983, k.1134, k.1438-1439, k.4850, zawiadomień i oświadczeń – k.751-755, k.1002-1005, k.1095-1113, k.1214-1217, k.1440-1445, pisma z dnia 10 czerwca 2009 r. – k.963, k.1114, porozumienia – k.984-995, k.1135-1149, decyzji – k.1030-1049, korespondencji – k.1180-1193, k.1203-1204, k.1206-1207, k.2738-2744, żądania – k.2737, umowy – k.1205, protokołów ze zgromadzeń wspólników – k.1850-1853, k.3486-3494, k.3497-3500, k.4077-4078, kserokopii – k.2112-2113, k.2841-2847, k.3398-3400, k.3394-3397, k. 3401-3406-3407-3570, k.8448, decyzji – k.3551-3570, płyty CD – k.2114, korespondencji – k.2245-2247, k.3027-3031, k.3182, k.3187, k.3191-3199, k.4601-4631, 4655,

k.4665, k.4667-4669, zaproszenia – k.4666, wydruków – k.2248, k.2452-2463, k.2726-2727, k.3061-3080, k.3666-3667,3673, k.4225-4227, k.4295-4299, k.4226-4227, k.4894-4895, pisma z dnia 4 lutego 2019 r. – k.4303-4304, protokołów ze zgromadzeń – k.2249, k.2397-2400, umów – k.2401-2420, k.3188-3190, k.4851-4852, kserokopii – k.2426-2431, k.4288-4294, notatki – k.3186, ofert – k.4134-4148, k.4896-4904, a także dowodem z zeznań świadków: Ewy Pietruszkiewicz-Dądajewskiej – 00:36:55, Roberta Poncyliusza – 01:20:39, Marcina Wiesława Matuszewskiego – 01:33:15 – protokół z dnia 4 października 2017 r. k.2814-2819, transkrypcja – k.2864-2887, Moniki Elżbiety Bednarek – protokół z dnia 18 grudnia 2017 r. – k. 3046-3048, Mateusza Jana Drachal – 00:15:58 – protokół z dnia 27 grudnia 2017 r. – k.3159-3161, transkrypcja – k. 3475-3480.

W dniu 27 października 2011 r. Piotr Krupa został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego, jako wspólnik spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie. Podejmował jednak, nieskuteczne próby uwidocznienia swoich danych, jako wspólnika, w rejestrze eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: postanowienia z dnia 28 marca 2014 r. – k.202-205, postanowienia z dnia 19 kwietnia 2013 r. – k.221-223, wniosków – k.224-230, informacji z KRS eBilet sp. z o.o. w Warszawie - k. 284-290, k.528-531, k.542-543, k.1692-1695, k.1783-1786, k.1783-1786, k.1961-1968, k.1972-1979, k.2387-2390, k.2720-2723, k.4060-4067, k.4217-4225, k.8072-8276, k.8171-8180.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. Zgromadzenie Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie podjęło uchwałę nr 3, w przedmiocie umorzenia 970 udziałów w kapitale zakładowym spółki rzekomo należących do Future Invest sp. z o.o. w Warszawie, łącznie za kwotę 1.466.640 zł, w tym udziałów należących wcześniej do Piotra Krupy, nabytych w toku egzekucji. Umorzenie udziałów w kapitale zakładowym nastąpiło za zgodą spółki wyrażonej w uchwale z dnia 19 kwietnia 2012 r., której zarówno wspólnikami, jak i członkami zarządu byli Stanisław Matuszewski i Marek Przezwański.

Następnie w dniu 9 maja 2012 r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie umorzono kolejne 30 udziałów w kapitale zakładowym spółki rzekomo należących do Future Invest sp. z o.o. w Warszawie.

Piotr Krupa nie został zaproszony na ww. zgromadzenie, nie brał w nim udziału i nie wyraził na powyższe zgody.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: protokołu z dnia 27 kwietnia 2012 r. – k.194-197, informacji z KRS eBilet sp. z o.o.

w Warszawie - k. 284-290, k.528-531, k.542-543, k.1692-1695, k.1783-1786, k.1783-1786, k.1961-1968, k.1972-1979, k.2387-2390, k.2720-2723, k.4060-4067, k.4217-4225, k.4517-4521.

Wartość eBilet sp. z o.o. w Warszawie na dzień 5 stycznia 2024 r. wynosiła 60 mln zł. Przy czym konflikt wspólników wpłynął niekorzystnie na szereg parametrów finansowych spółki.

Wspólnicy przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa, jak również w trakcie trwania postępowania, dokonywali wyceny wartości spółki

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: dokumentacji dot. wyceny i wartości eBilet sp. z o.o. w Warszawie, dokumentacji finansowej, sprawozdań zarządu – k.98-192, k.207-220, k.275-277, k.660-681, k.763-770, k.912-916, k.943-944, k. 981, k.1060-1064, k.1132, k.1239-1292, k.1332-1351, k.1436, k.1448-1566, k.1601-1628, k.1638-1671, k.1696-1698, k.1707-1772, k.2120-2182, k.2274-2313, k.2327-2329, k.2505-2520, k.2541-2625, k.2652-2701, k.2745-2748, k.2752-2767, k.2921-2925,, k.2959, k.3581-3598, k.3779-3940, k.4100v-4133, k.4245-4282, k.4348-4249, k.4356, k.4579-4600, k.8247-8248, k.8249-8283, wniosków – k.224-230, k.7972-7974, 7995-7997, informacji z KRS eBilet sp. z o.o. w Warszawie - k. 284-290, k.528-531, k.542-543, k.1692-1695, k.1783-1786, k.1783-1786, k.1961-1968, k.1972-1979, k.2387-2390, k.2720-2723, k.4060-4067, k.4217-4225, k.8072-8276, k.8171-8180, wyciągu z rachunku pozwanej – k. 353-354, k.708-709, k.1091-1092, k.1368, sprawozdań finansowych – k. 468-514, k.4095, informacji z KRS spółek powiązanych z pozwaną – k.535-538, analizy – k.609-610, k.1237-1238, k.3370-3452, k. 3458-3471, k.3603-3616, k.3952, korespondencji – k.744, k.2782-2788, k.3572-3579, aktów notarialnych z dnia 30 kwietnia 2014 r. z załącznikami– k.771- 853, k.863-874, oferty zakupów – k. 860-862, dokumentacji fotograficznej - k.1150-1179, decyzji NUS – k.1813-1832, k.1877-1896, wydruków – k.2326, k.3061-3080, k.4747-4751, k.4817-4820, k.4872-4945, k.3371-3372, k.4097-4106, k.4151-4216, k.4237-4250, k.7861-7864, informacji z KRS Allegro.pl p. z o.o. – k.4251-4260, płyty CD – k. 4261, wyników kontroli – k.4961-4974a, kserokopii – k.4386-4392, opinii – k.4399-4408, k.4510-4516, płyty CD – k.4596, dokumentacji skarbowej – k.2749-2751, k.3975, opinii biegłego Andrzeja Zalewskiego – k.4516-4558, opinii uzupełniającej biegłego Andrzeja Zalewskiego – 4734-4739, opinii głównej NBUE w Krakowie – k.4008-4029, opinii uzupełniającej NBUE w Krakowie- k.4309-4326, opinii ustnej biegłych z NBUE w Krakowie na rozprawie z dnia 31 maja 2021 r. (k.4536-4538, transkrypcja – k.4926-4950), na rozprawie z dnia 20 września 2023 r. (k. 7853-7855, transkrypcja – k.7870-7877) i z dnia 9 października 23024 r. – k.8324-8326, opinii uzupełniającej NBUE w Krakowie z dnia 15 stycznia 2024 r. k.7938-7950, a także dowodem z zeznań świadków: Krzysztofa Mikulskiego – 00:28:54, Bartosza Pawła Pawlaka – 01:34:33 –

protokół z dnia 4 stycznia 2017 r. – k.2102-2106, Marcina Wiesława Matuszewskiego – 00:44:17 – protokół z dnia 5 lipca 2017 r. – k.2521-2523, Piotra Wojciecha Dziubińskiego – 02:20:46 - protokół z dnia 4 października 2017 r. k.2814-2819, transkrypcja – k.2864-2887.

Pismem datowanym na dzień 16 czerwca 2014 r. Piotr Krupa wezwał Future Invest sp. z o.o. w Warszawie do zapłaty kwoty 18.063.375 zł w terminie 14 dni.

Dowód: okoliczność potwierdzona dowodem z dokumentu w postaci: pisma z dnia 16 czerwca 2014 r. – k.18.

Strony prowadziły wieloletnie spory sądowe, w innych sprawach aniżeli przedmiotowe postępowanie.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2021 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VII AGa 59/21, stwierdzono m.in. nieważność uchwały nr 3 Zgromadzenia Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 r. w części dotyczącej umorzenia 290 udziałów należących do Piotra Krupy, nieważność uchwały nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2014 r. o wyrażeniu zgody na wniesienie i zbycie przedsiębiorstwa eBilet sp. z o.o. w Warszawie do spółki Ticketstock sp. z o.o. w Warszawie.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego, złożono skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. Postanowieniem z dnia 15 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 2874/22 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W kontekście zapadłych orzeczeń stosunek udziałów Piotra Krupy w eBilet sp. z o.o. w Warszawie co do całości wynosił 43,94% (290 udziałów w stosunku do 660 (290 + 185+ 185) wszystkich udziałów eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie).

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: kserokopii dokumentacji nadesłanej przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy – k. 307-314, wyroku z dnia 30 marca 2021 r. – k.3602,-3603, zawiadomień, pism i postanowień wydanych w innych postępowaniach– k. 342-352, k.622-655, k.762, k.891-907, k.973-980, k.1019-1029, k.1050-1055,k.1218-1220, k.1311-1330, k.1779-1792, k.1937, k.1950-1960, k.2335-2365, k.2468-2425, k.2957-2958, k.2966-2967, k.3005-3019, k.3041-3045, k.3053-3057, k.3060, k.3081-3089, k.3132-3155, k.3158, k.3163-3172, k.3183-3185, k.3202-3208, k.3220-3237, k.3239-3262, k.3264-3266, k.3299—3318, k.3345-3354, k.3359-3364, k.3495, k.3520-3534, k.3546-3547, k.3565-3567, k.3649-3653,k. 3661-3665,k.3668-3672, k.3770-3778, k.4009-4048, k.4377-4385, k.4474-4485, k.4492-4495, k.5055-5071, k.5093-5102,k.5164-5180, k.3602-3603,

k.3633-3643, k.4125-4150, k.4228, k.4305-4306, k.4359-4372, k.4656-4657, k.7898-7929, k.7968-7987, k.8001-8011, k.8292-8300, k.8152-8169, k.8503, opinii – k.3319-3338, protokołów – k. 2975-2984, k.3033-3039, k.3107-3130, k.8419, płyty CD – k.8419, decyzji – k.1030-1049, k.1980-1990, k.1996, k.2709-2716, k.2791-2799, k.2803-2813, k.2849-2857, nakazu zapłaty – k.355, korespondencji – k.656-659, k.683-684, k.3600-3602, wydruków – k.682, k.685-707, k.908-911, k.917-942, k.1065-1090, k.1056-1059, k.1331, k.3769, k.3951, k.5251-5318, k.5334-5341, k.3976-3977, dokumentacji fotograficznej – k.5319-5333, k.3956-3975, k.4670-4849, k.4853-4876, k.8140-8151, kserokopii – k.747-750, k.4286-4395, k. 4401, k. 4404, k.4420-4460, k.4486-4488, k.3407-3550, k.3573-3574, k. 3622-3626, k.8287, k.8289-8291, k.8292-8300, k.8306-8312, kserokopii pozwów – k.996-998, postanowienia z dnia 11 grudnia 2009 r. – k.736-743, k.1124-1131, kserokopii pisma procesowych – k. 1394-1398, k.8463, k. 8495-8502, informacji podatkowych – k. 1398v-1400, oświadczeń – k. 3000-3001, a także dowodem z zeznań świadków: Marcina Wiesława Matuszewskiego – 00:39:07 – protokół z dnia 5 lipca 2017 r. – k.2521-2523, Ewy Pietruszkiewicz-Dądajewskiej – 00:36:55 – protokół z dnia 4 października 2017 r. k.2814-2819, transkrypcja – k.2864-2887, Mateusza Jana Drachal – 00:22:20 – protokół z dnia 27 grudnia 2017 r. – k.3159-3161, transkrypcja – k. 3475-3480.

Piotr Krupa posiadał także udziały w innych spółkach aniżeli eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: informacji z KRS spółek – k. 356-372, k. 1369v – 1393v, k.2968-2974, wydruku z CEiDG – k.1369, pism NASK – k.710-711, k.945-946, k.1093-1094, k.1401-1402, pisma z dnia 15 września 2017 r. – k.2998, k.3210, potwierdzenia – k.2999, k.3209.

Począwszy od roku 2014 pozwani podejmowali czynności, w wyniku których eBilet sp. z o.o. w Warszawie traciła wartość rynkową.

W dniach 29 i 30 kwietnia 2014 r. wniesiono aportem zorganizowaną część przedsiębiorstwa spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie do spółki TicketStock sp. z o.o. w Warszawie, a której na mocy uchwały nr 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 30 kwietnia 2014 r. nazwa została zmieniona na eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie.

Następnie od września 2014 r. do marca 2015 r. pozwani, przy wykorzystaniu spółek prawa cypryjskiego, jako ich reprezentanci, doprowadzili do utraty przez eBilet sp. z o.o.

w Warszawie udziałów w spółce eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, na rzecz Bola Investments Limited sp. z o.o. w Nikozji (Cypr).

W dniu 29 czerwca 2015 r. udziały w eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie zostały przeniesione na Bola Investments Limited sp. z o.o. w Nikozji (Cypr).

Na mocy umów z dnia 31 października 2018 r., z dnia 19 kwietnia 2019 r. i z dnia 25 września 2020 r. doszło do zbycia przez Bola Investments Limited sp. z o.o. w Nikozji (Cypr) wszystkich udziałów w spółce eBilet Polska sp. z o.o. na rzecz Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie za łączną kwotę 135.894.000 zł.

Pierwsza transakcja z dnia 19 kwietnia 2019 r. polegała na sprzedaży 80% przedsiębiorstwa za kwotę 95.894.000 zł, w ramach której dokonano sprzedaży 94.965,64 udziałów w eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie. Druga transakcja z dnia 25 września 2020 r. polegała na sprzedaży pozostałych 20% przedsiębiorstwa, czyli 33.880 udziałów w eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, za kwotę 40.000.000 zł.

Łączna wartość spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie to wartość jaką zgodził się zapłacić kupujący, Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie, tj. cena transakcyjna plus wartość oczekiwania roszczenia przypadającego na kupującego, czyli łącznie 141.644.000 zł.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: protokołów – k.1595-1600, k.4954-4971, k.7977-7994, informacji z KRS eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie – k.1689-1691, k.2271-2273, k.2724-2725, k.3968-3973, k.4049-4053, k.3391-3393, informacji z KRS eBilet sp. z o.o. w Warszawie – k. 284-290, k.528-531, k.542-543, k.1692-1695, k.1783-1786, k.1783-1786, k.1961-1968, k.1972-1979, k.2387-2390, k.2720-2723, k.4060-4067, k.4217-4225, k.8072-8276, k.8171-8180, zawiadomienia – k.251-273, postanowienia z dnia 10 września 2012 r. – k.50-52, protokołu przesłuchania – k.56-58, wyroku z dnia 28 listopada 2014 r. z uzasadnieniem – k. 568v-578v, aktów notarialnych z dnia 30 kwietnia 2014 r. z załącznikami – k.771- 853, k.863-874, k.4522-4530, zaproszenia z potwierdzeniem nadania – k.4531-4535, korespondencji – k.2099-2101, umowy sprzedaży – k.2194-2195, umowy sprzedaży z dnia 19 kwietnia 2019 r. – k.4496-4500, wydruków – k.3642, k.4503-4504, k.3713-3876, wydruków z tłumaczeniami – k. 4079-4094, kserokopii – k.4178-4180, k.4184-4186, sprawozdań finansowych – k. 2505-2604, dokumentacji fotograficznej – k. 5104-5127, k.4295, k.7821-7844, k.8021-8071, umowy przedwstępnej z dnia 31 października 2018 r. – k.4410-4457, opinii biegłego Andrzeja Zalewskiego – k.4516-4558, opinii uzupełniającej biegłego Andrzeja Zalewskiego – 4734-4739, opinii głównej NBUE w Krakowie – k.4008-4029, opinii uzupełniającej NBUE w Krakowie – k.4309-4326, opinii ustnej biegłych z NBUE w Krakowie na rozprawie z dnia 31 maja 2021 r. (k.4536-4538, transkrypcja – k.4926-4950), na rozprawie z dnia 20 września 2023 r. (k. 7853-

7855, transkrypcja – k.7870-7877) i z dnia 9 października 2024 r. – k.8324-8326, opinii uzupełniającej NBUE w Krakowie z dnia 15 stycznia 2024 r. k.7938-7950.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie przedłożonych do akt sprawy dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie została kwestionowana przez strony postępowania i Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu. Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się o twierdzenia wyraźnie przyznane przez strony (art. 229 k.p.c.) oraz twierdzenia co do których druga strona się nie wypowiedziała (art. 230 k.p.c.).

Postanowieniem z dnia 2 października 2017 r. (k.2773) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny przedsiębiorstw, posiadającego specjalizację w wycenie portali internetowych.

Biegły sądowy Andrzej Zalewski w opinii z dnia 11 marca 2020 r. (k.4516-4558) wskazał, że wartość udziałów w eBilet sp. z o.o. w Warszawie według stanu i cen aktualnych wynosi 1 zł, zaś według stanu na dzień 18 października 2011 r. wynosiła 7 mln 716 tys. zł, a aktualna wartość udziałów Piotra Krupy według stanu przedsiębiorstwa na dzień 18 października 2011 r. wynosiła 4 mln 800 tys. zł.

Z uwagi na zastrzeżenia i zarzuty zawarte w piśmie procesowym powoda z dnia 29 maja 2020 r. Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego sądowego Andrzeja Zalewskiego (k.4723). W opinii uzupełniającej z dnia 10 czerwca 2020 r. (k.4734-4739) biegły Andrzej Zalewski podtrzymał swoje stanowisko zaprezentowane w opinii głównej. Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2021 r. Sąd wyłączył biegłego Andrzeja Zalewskiego od opiniowania w przedmiotowej sprawie, wobec wniosków biegłego oraz strony powodowej (k.5132).

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2021 r. (k.3605-3606) uzupełnionym postanowieniem z dnia 14 czerwca 2021 r. (k.3648) Sąd dopuścił dowód z opinii Instytutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. W opinii z dnia 30 czerwca 2022 r. (k.4008-4029) instytut określił wartość eBilet sp. z o.o. w Warszawie na dzień 18 października 2011 r. w przedziale od 12,8 mln zł do 19,7 mln zł.

Postanowieniem z dnia 19 października 2022 r. Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii instytutu Naukowo – Badawczego Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (k.4269), z uwagi na zarzuty stron do opinii.

W opinii uzupełniającej z dnia 25 stycznia 2023 r. instytut podtrzymał argumentację zawartą w opinii głównej (k.4309-4326). Na rozprawie w dniu 31 maja 2023 r. (k.4536-4538, transkrypcja – k.4926-4950) członkowie zespołu biegłych instytutu szczegółowo wyjaśniali kwestie dotyczące wyceny udziałów, metodologii ustalania ich wartości. Wyjaśnienia kontynuowali także na rozprawach w dniu 20 września 2023 r. (k.7853-7855, transkrypcja – k.7870-7877) i 9 października 2024 r. (k.8324-8326).

Postanowieniami z dnia 26 czerwca 2023 r. (k.4549) i z dnia 24 października 2023 r. (k.7878) Sąd ponownie dopuścił dowód z uzupełniającej opinii instytutu.

W kolejnej opinii uzupełniającej z dnia 15 stycznia 2024 r. (k.7938-7950) instytut oszacował wartość eBilet sp. z o.o. w Warszawie na dzień 5 stycznia 2024 r. na kwotę 60 mln zł. Instytut wskazał w treści opinii, że konflikt w spółce wpływał niekorzystnie na szereg parametrów finansowych spółki, w konsekwencji na wycenę jej wartości (k.7945), a cena, za jaką mogły zostać sprzedane udziały spółki eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie mogła wynosić o 5,75 mln zł więcej, bowiem wartość spółki to wartość jaką zgodził się zapłacić kupujący, tj. cena transakcyjna plus wartość oczekiwania roszczenia przypadającego na kupującego (k.8342).

Oceniając opinię biegłego sądowego i instytutów należy mieć na względzie szczególny charakter tego środka dowodowego. Dowód z opinii biegłego podlega ocenie sądu według mierników właściwych dla przedmiotu konkretnej opinii, a więc z punktu widzenia zgodności z zasadami logicznego rozumowania, wiedzy powszechnej, podstaw teoretycznych opinii wskazujących na wiedzę biegłego, sposobu formułowania opinii i jej wniosków, także ze względu na ich jednoznaczność i zgodność z postawionymi biegłym pytaniami, jednakże bez wnikania w ten zakres materii opinii, która wynika z wiedzy specjalistycznej biegłych (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2017 r., I CSK 328/17).

Opinie pisemne sporządzone w przedmiotowej sprawie, jak również opinie ustne Sąd uznał za rzetelne, kompletne i w oparciu o wnioski z nich płynące wydał rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu, sporządzone w przedmiotowej sprawie opinie biegłego sądowego, jak również instytutu posiadających wieloletnią praktykę zawodową, były jasne i spójne, wnioski w nich zawarte logiczne i przekonywująco uzasadnione, a fachowość powyższych ustaleń nie budziła żadnych wątpliwości i pozwalała na uznanie ich za w pełni wiarygodne.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2024 r. (k.8216) Sąd oddalił wniosek powoda z dnia 18 czerwca 2024 r. o przekazanie biegłym materiału dowodowego w postaci specjalistycznej książki, albowiem w istocie książka nie stanowiła dowodu, bo nie wykazywała faktu.

Sąd postanowieniem z dnia 4 października 2017 r. (k.2818) oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: Joanny Kucińskiej i Jakuba Dobrzyńskiego, albowiem zmierzał do przedłużenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 9 października 2024 r. (k.8325) Sąd pominął dotychczas nierozpoznane wnioski dowodowe z osobowych źródeł dowodowych, jak również o dopuszczenie dowodu z kolejnej uzupełniającej opinii instytutu, na podstawie art. 235² §1 pkt3 i 5 k.p.c., jako nieprzydatne do wykazania faktu i zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania. Z tych samych powodów Sąd pominął także kolejne wnioski dowodowe dotychczas nierozpoznane, a zgłoszone przez stronę pozwaną, postanowieniem z dnia 31 marca 2025 r. (k.8537).

Sąd pominął dowody z dokumentów przedłożonych przez strony postępowania, a znajdujące się na 2789-2790, k.4660-468, k.4288-4289, k.2992-2997, k.8414-8416, k.8425-8432, k.8521-8529, albowiem nie dotyczyły przedmiotowej sprawy i nie stwierdzały faktów istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w rozumieniu art. 227 k.p.c. Pominięciu podlegały także dokumenty znajdujące się na

k. 4683-4702, albowiem dotyczyły metodologii opracowywania wyceny, a nie stanowiły dowodu na potwierdzenie faktu, jaki miał zostać potwierdzony. Dokumenty znajdujące się na k.3366-3369, zostały pominięte bowiem zostały złożone w języku obcym, bez przedłożenia ich tłumaczenia sporządzonego na język polski przez tłumacza przysięgłego.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się o twierdzenia wyraźnie przyznane przez strony (art. 229 k.p.c.) oraz twierdzenia co do których druga strona się nie wypowiedziała (art. 230 k.p.c.).

Przy ustalaniu stanu faktycznego przydatne były także zeznania świadków: Krzysztofa Mikulskiego, Bartosza Pawła Pawlaka, Marcina Wiesława Matuszewskiego, Ewy Pietruszkiewicz-Dądajewskiej, Roberta Poncyliusza, Piotra Wojciecha Dziubińskiego, Moniki Elżbiety Bednarek, Mateusza Jana Drachal, z tym zastrzeżeniem, że zeznania świadków zostały uzupełnione dodatkowo złożonymi do sprawy dokumentami i twierdzeniami stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom następujących świadków:

- Krzysztofa Mikulskiego w zakresie dotyczącym wyceny wartości eBilet sp. z o.o. w Warszawie,
- Bartosza Pawła Pawlaka w zakresie dotyczącym wyceny wartości eBilet sp. z o.o. w Warszawie,
- Marcina Wiesława Matuszewskiego w zakresie dotyczącym postępowań prowadzonych z inicjatywy Piotra Krupy, sytuacji finansowej eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie i powiązaniach z eBilet sp. z o.o. w Warszawie, działalności i kwestii organizacyjnych eBilet sp. z o.o. w Warszawie, konfliktu wspólników,
- Ewy Pietruszkiewicz-Dądajewskiej w zakresie dotyczącym kwestii organizacyjnych eBilet sp. z o.o., działalności spółki, licznych postępowań sądowych, prokuratorskich, konfliktu pomiędzy wspólnikami,
- Roberta Poncyliusza w zakresie dotyczącym konfliktu pomiędzy wspólnikami, działalności eBilet sp. z o.o.,
- Piotra Wojciecha Dziubińskiego w zakresie dotyczącym kwestii finansowych eBilet sp. z o.o.,
- Moniki Elżbiety Bednarek w zakresie dotyczącym prowadzenia rozmów w zakresie sprzedaży udziałów w eBilet sp. z o.o.,
- Mateusza Jana Drachal w zakresie dotyczącym kwestii organizacyjnych eBilet sp. z o.o., działalności spółki, konfliktu pomiędzy wspólnikami, postępowań sądowych i prokuratorskich,

Sąd nie prowadził postępowania dowodowego z urzędu, gdyż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego w gestii Sądu nie leży zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest też zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części, tj. w zakresie kwoty 62.238.373,60 zł.

W toku postępowania powód wielokrotnie modyfikował żądanie pozwu, ostatecznie w pismach procesowym z dnia 9 grudnia 2024 r. wskazał, że dochodzi od pozwanych odszkodowania za bezprawne pozbawienie spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie jej przedsiębiorstwa obejmującego portal eBilet.pl, a następnie bezprawne pozbawienie spółki prawa majątkowego w postaci udziałów w spółce, co spowodowało szkodę w postaci utraty wartości udziałów powoda w eBilet sp. z o.o. w Warszawie w porównaniu z wartością jaką udziały te powinny osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Jako podstawą prawną powództwa wskazywano na art. 415, 416 oraz 422 k.c.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Artykuł 416 k.c., stanowi o odpowiedzialności osoby prawnej do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu. A wobec treści art. 422 k.c. za szkodę odpowiedzialny jest nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobę do wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny, jak również ten, kto świadomie skorzystał z wyrządzonej drugiemu szkody.

Okolicznościami warunkującymi powstanie obowiązku naprawienia szkody na gruncie ww. przepisów są: wyrządzenie szkody zdarzenie (fakt), z którego wystąpieniem ustawa łączy powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie określonych podmiotów oraz istnienie adekwatnego związku przyczynowego między szkodą, a zaistniałym zdarzeniem (faktem).

W orzecnictwie przyjmuje się, że w procesach odszkodowawczych w pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz dokonanie oceny jego bezprawności i zawinienia sprawcy, następnie ustalenie, czy po stronie poszkodowanego wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju. Ustalenie w procesie zaistnienia obu tych przesłanek warunkuje dopiero podjęcie działań zmierzających do wykazania, że zachodzi między nimi normalny związek przyczynowy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 września 2017 r., I ACa 410/17, Legalis).

W przepisach prawa brak jest definicji pojęcia szkody. Stąd też należy przyjmować, zgodnie z potocznym jego rozumieniem, że szkodą jest każdy uszczerbek, który dotyczy poszkodowanego, zarówno w sferze majątkowej, jak i niemajątkowej (krzywda). Szkoda o charakterze majątkowym może przybierać postać szkody rzeczywistej (*damnum emergens*), tj. określonej straty w majątku poszkodowanego (zmniejszenie się aktywów lub zwiększenie

paszywów) lub szkoda taka może obejmować utratę korzyści (*lucrum cessans*), które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (niepowiększenie się aktywów mimo obiektywnych prognoz ich uzyskania).

Kolejną przesłanką odpowiedzialności deliktowej, tj. zdarzenie (fakt), z którym ustawodawca łączy obowiązek odszkodowawczy, może polegać na ludzkim działaniu lub zaniechaniu, ale także na zdarzeniach niemających żadnego związku z działaniami człowieka, za które jednak ustawa czyni odpowiedzialnym określone podmioty.

Następną przesłanką odpowiedzialności deliktowej jest związek przyczynowy między zdarzeniem (faktem), a szkodą. Związek ten, aby można było mówić o zaistnieniu tej przesłanki odpowiedzialności, powinien przybierać postać adekwatnego związku przyczynowego, tj. takiego, w którym zdarzenie początkowe jest normalnym (typowym) następstwem powstania szkody (tak M. Załucki (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2023).

Podstawową zasadą odpowiedzialności deliktowej jest zasada winy, zaś ciężar udowodnienia wskazanych powyżej przesłanek spoczywa na poszkodowanym, zgodnie z ogólnymi regułami dowodzenia wynikającymi z art. 6 k.c.

Wskazać należy, że zachowanie będące źródłem szkody musi być przede wszystkim zachowaniem bezprawnym, a po drugie musi być zawinione, czyli zarzucane. Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym i obejmuje swoim zakresem naruszenia przepisów prawa pozytywnego oraz zasad współżycia społecznego (por. wyrok z 19 lutego 2003 r., V CKN 1681/2000, LexisNexis nr 418828, MoP 2006, nr 8, poz. 441, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 września 2023 r., IACa 847/21, Legalis nr 3131108). Polega na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, czy zasad współżycia społecznego. Sprawca dopuszcza się umyślnie czynu bezprawnego, jeżeli mając zamiar naruszenia obowiązujących nakazów lub zakazów, chce je przekroczyć - zamiar bezpośredni, albo przewiduje taką możliwość i godzi się na ten skutek - zamiar ewentualny (por. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 stycznia 2015 r., II C 1551/14).

Celem rozpoznania roszczenia Piotra Krupy w niniejszej sprawie niezbędne było przeprowadzenie postępowania dowodowego w oparciu, o które możliwe było dokonanie ustaleń faktycznych pozwalających na ocenę zachowania każdego z pozwanych w świetle podstaw odpowiedzialności deliktowej, to jest ustalenie charakteru ich działań i zaniechań w kontekście bezprawności i zawinienia, ustalenie zakresu szkody poniesionej przez powoda w związku z tymi działaniami oraz ustalenie występowania adekwatnego

...związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym zachowaniem pozwanych, z którego powód
wyprowadził swoje roszczenie, a szkodą poniesioną przez niego.

Dokonując analizy obszernego materiału zgromadzonego w sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że przesłanki odpowiedzialności deliktowej zostały wykazane przez powoda, w stosunku do wszystkich trzech pozwanych. A podstawą prawną ich odpowiedzialności w przypadku pozwanych Stanisława Matuszewskiego i Marka Przezwańskiego stanowił art. 415 k.c., natomiast pozwanej Future Invest sp. z o.o. w Warszawie art. 422 k.c. Ponieważ szkoda, o czym w dalszej części uzasadnienia, powstała na skutek wspólnych działań pozwanych, ich odpowiedzialność odszkodowawcza jest po myśli art. 441 §1 k.c. odpowiedzialnością solidarną.

W realiach przedmiotowej sprawy, zdarzeniem wywołującym szkodę było umorzenie 290 udziałów powoda w spółce eBilet sp. z o.o. w Warszawie, na skutek podjęcia uchwały nr 3 przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki w dniu 27 kwietnia 2012 r. (k.195).

Bezprawność umorzenia udziałów należących do Piotra Krupy potwierdził Sąd Apelacyjny w Warszawie prawomocnym wyrokiem z dnia 30 marca 2021 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII AGa 59/21 (k.3602), w którym stwierdził nieważność, m.in. wymienionej uchwały. W świetle powyższego orzeczenia, nie podlega wątpliwości, że pozwana Future Invest sp. z o.o. w Warszawie, której wspólnikami byli Stanisław Matuszewski i Marek Przezwański, nigdy nie nabyła prawa majątkowego Piotra Krupy w postaci jego udziałów w eBilet sp. z o.o. w Warszawie. Jednocześnie wskazać należy, że postanowienie komornika sądowego Bogdana Mieczkowskiego z dnia 18 października 2011 r. (k.198), wydane w sprawie o sygn. Km 220/11, stwierdzające nabycie przez Future Invest sp. z o.o. w Warszawie praw majątkowych powoda, nie uzyskało waloru prawomocności i postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 20 września 2012 r. o sygn. akt V Cz 1596/12 zostało uchylone (k.199). A zatem nie mogło stanowić podstawy do nabycia udziałów należących do Piotra Krupy przez jakikolwiek podmiot. Nabycie własności udziałów w toku postępowania egzekucyjnego jest możliwe jedynie na podstawie prawomocnego postanowienia komornika stwierdzającego ten fakt. Postanowienie w tym przedmiocie należy do kategorii orzeczeń konstytutywnych, kształtujących prawo i jako takie nie może być zaliczone do kategorii orzeczeń natychmiast wykonalnych, bowiem rodzi skutki prawne dopiero z chwilą jego uprawomocnienia. Tymczasem pozwani podjęli uchwałę o umorzeniu udziałów, co przesądza o możliwości przypisania im winy.

Na szczególne uwzględnienie zasługiwała okoliczność, iż do uchylenia czynności komornika sądowego z dnia 18 października 2011 r., doszło na skutek wniesienia przez

powoda zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 2 stycznia 2012 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 3624/11. Powyższe potwierdza, iż pozwani w dniu podjęcia uchwał w przedmiocie umorzenia udziałów (27 kwietnia 2012 r.) mieli wiedzę o tym, że postanowienie komornika sądowego nie było prawomocne. Powyższe świadczy co najmniej o ich niedbalstwie, a w ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i dalszych działań pozwanych, nawet o podejmowanych świadomie i konsekwentnie próbach wyeliminowania powoda ze spółki eBilet sp. z o.o. w Warszawie, a co stanowiło podstawę do powstania po stronie Piotra Krupy szkody w postaci utraty wartości jego udziałów w spółce. Sąd Okręgowy w Warszawie nie miał żadnych wątpliwości, iż zachowanie pozwanych było bezprawne i zawinione, a także że odbyło się bez jakiegokolwiek ekonomicznego ekwiwalentu dla powoda. Spółka Future Invest sp. z o.o. w Warszawie i pozostali pozwani celowo dążyli do pozbawienia powoda możliwości działania w eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Wskazać także należy, że po podjęciu uchwały o umorzeniu udziałów pozwani w dalszym ciągu podejmowali czynności, które doprowadziły do pozbawienia eBilet sp. z o.o. w Warszawie majątku. W kwietniu 2014 r. przenieśli aportem zorganizowaną część przedsiębiorstwa do spółki Ticketstock sp. z o.o. w Warszawie, której następnie zmieniono firmę na eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie. Pozwani nieskutecznie pozbawili powoda udziałów, przy czym wykorzystując stan ujawniony w rejestrze i dokumentach doprowadzili do zbycia przedsiębiorstwa najpierw na rzecz eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, a następnie w okresie od września 2014 r. do marca 2015 r., przy wykorzystaniu spółek prawa cypryjskiego, jako ich reprezentanci, doprowadzili do utraty przez eBilet sp. z o.o. w Warszawie udziałów w spółce eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, uzyskanych za aport w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz Bola Investments Limited w Nikozji (Cypr). Konstrukcja prawna zastosowana przez pozwanych pozbawiała powoda faktycznego prawa do decydowania o sytuacji prawnej przedsiębiorstwa eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Następnie Bola Investments Limited w Nikozji (Cypr) na mocy umów z dnia 19 kwietnia 2019 r. i 25 września 2020 r. zbyła udziału w spółce eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie na rzecz Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie. W istocie jedynymi beneficjentami tej transakcji zostali pozwani: Marek Przezwański i Stanisław Matuszewski. Powyższe stanowi potwierdzenie wzbogacenia się pozwanych, z pominięciem powoda, na majątku i kosztem eBilet sp. z o.o. w Warszawie, ponieważ to tej spółce przysługiwały uprzednio udziały w eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, w zamian za wniesienie aportu w postaci

organizowanej części przedsiębiorstwa.

Powyższe potwierdziły przede wszystkim dokumenty zgromadzone w toku postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, w postaci orzeczeń sądów i komornika, protokołów ze zgromadzeń wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie i eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, umów sprzedaży udziałów, dokumentacji rejestrowych spółek. Co do zasady, okoliczności tych nie kwestionowała także strona pozwana, jednakże faktom nadawała odmienne znaczenie.

Do rozważenia pozostawał również adekwatny związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym i zawinionym działaniem pozwanych, a szkodą powoda. Zgodnie bowiem z art. 361 §1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W przedmiotowej sprawie taki adekwatny związek zachodzi. To na skutek działań pozwanych doszło bowiem do umorzenia udziałów powoda w eBilet sp. z o.o. w Warszawie. Następnie wniesienia aportem zorganizowanej części przedsiębiorstwa eBilet sp. z o.o. w Warszawie do spółki eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie, a dalej przeniesienia udziałów na rzecz Bola Investments Limited w Nikozji (Cypr) i w konsekwencji do zawarcia umów zbycia wszystkich udziałów w spółce eBilet Polska sp. z o.o. na rzecz Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie za łączną kwotę 135.894.000 zł. Pozwani w istocie doprowadzili do utraty przez eBilet sp. z o.o. w Warszawie całego majątku, a w konsekwencji tych działań udziały powoda stały się bezwartościowe. Niewątpliwie powód w wyniku działań pozwanych poniósł uszczerbek w sferze majątkowej w postaci utraty wartości udziałów powoda w eBilet sp. z o.o. w Warszawie. Gdyby nie działania pozwanych to eBilet sp. z o.o. w Warszawie osiągnęłaby łączną wartość co najmniej 135.894.000 zł, skoro za taką cenę Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie nabyła od spółki cypryjskiej 100% udziałów w spółce eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie.

Wobec spełnienia przesłanek odpowiedzialności z art. 415 k.c. i art. 422 k.c. analizy wymagała kwestia wysokości doznanej przez powoda szkody, którą należało ustalać z uwzględnieniem regulacji art. 361 §2 k.c. i art. 363 § 1 i 2 k.c.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił wysokość szkody z uwzględnieniem sporządzonych w przedmiotowej sprawie opinii biegłego i instytutu, porównując wartość udziałów powoda w eBilet sp. z o.o. w Warszawie z wartością jakie udziały te powinny osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Cena transakcyjna zbycia udziałów na rzecz Allegro.pl sp. z o.o. w Warszawie osiągnęła 135.894.000 zł. A jak biegli instytutu wskazali w opinii

nia 15 stycznia 2024 r. (k.7947) wartość spółki wyniosła 141.644.000 zł, albowiem obejmowała cenę transakcyjną i wartość oczekiwanego roszczenia przypadającego na kupujące w wysokości 5.750.000 zł. Zatem Sąd ustalił wysokość szkody na kwotę 62.238.373,60 zł, przyjmując kwotę wartości spółki 141.644.000 zł i stosunek 43,94% udziałów Piotra Krupy, co do całości (290 udziałów w stosunku do 660) udziałów w eBilet Polska sp. z o.o. w Warszawie.

Pozwani kwestionowali zasadność powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia w oparciu o art. 442¹ §1 k.p.c.. Zgodnie z wymienionym przepisem, roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

O dowiedzeniu się o szkodzie można mówić wtedy, gdy poszkodowany „zdaje sobie sprawę z ujemnych następstw zdarzenia wskazujących na fakt powstania szkody”, „ma świadomość doznanej szkody”. Ustalenie wiedzy poszkodowanego o szkodzie jest równoznaczne z przypisaniem mu świadomości wystąpienia szkody, na podstawie obiektywnie sprawdzalnych okolicznościach (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2025 r., sygn. akt. III PSK 5/24, Legalis nr 3202188).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że dopiero na skutek wydania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie wyroku z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt VII AGa 59/21, stwierdzającym, m.in. nieważność uchwały nr 3 Zgromadzenia Wspólników eBilet sp. z o.o. w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 r., powód mógł obiektywnie stwierdzić, że poniósł szkodę. Przyjąć należało, że początkiem biegu przedawnienia było miarodajne i autorytatywne orzeczenie Sądu Apelacyjnego. A w kontekście treści art. 118 zdanie 2 k.c., zgodnie z którym koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata, przyjąć należało, że upływałby w dniu 31 grudnia 2024 r. Pozew natomiast został złożony w przedmiotowej sprawie, na długo przed zapadnięciem ww. wyroku, bowiem w dniu 18 czerwca 2014 r. (data z prezentaty - k. 4). Co prawda ulegał modyfikacjom, a w pismach procesowych z dnia 9 grudnia 2024 r. (data z prezentaty - k. 8340, koperta - k. 8384v) powód doprecyzował ostatecznie żądanie pozwu i dokonał zmiany wysokości żądania, ale dokonał tego przed upływem terminu przedawnienia. Sąd, mając na uwadze, sporządzone opinie biegłego

instytutu, a także w kontekście zmieniającego się dynamicznie stanu faktycznego sprawy, uznał za dopuszczalną zmianę powództwa, w myśl art. 193 §1 k.p.c. zgodnie, z którym zmiana powództwa jest dopuszczalna, jeżeli nie wpływa na właściwość sądu.

Te względy stanowiły o nieuwzględnieniu przez Sąd zarzutu przedawnienia wywiedzionego przez pozwanego.

Jako nietrafną, należało także uznać argumentację strony pozwanej dotyczącą nadużycia przez powoda prawa podmiotowego polegającego na dochodzeniu roszczenia w ramach przedmiotowego postępowania, podczas gdy, jak mu zarzucano, podejmowała działania na szkodę eBilet sp. z o.o. w Warszawie.

Zgodnie z treścią art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Przytoczony przepis, określając regułę wykonywania praw podmiotowych, ustanawia ogólny zakaz nadużywania swoich praw. Przewidziana w art. 5 k.c. norma jest jednym z przejawów realizacji postulatu prawa słusznego (sprawiedliwego) i podstawą rekonstrukcji zasady słuszości jako zasady podstawowej prawa cywilnego. W przepisie tym ustawodawca uregulował ujemne konsekwencje (sankcję cywilnoprawną) będące następstwem zachowań naruszających normę prawną (zakaz z art. 5 k.c.) oraz określone normy (reguły postępowania w społeczeństwie) – moralne, etyczne i obyczajowe. Postulat prawa słusznego i zasady wykonywania praw podmiotowych określone zostały poprzez zawarcie w treści przepisu klauzul generalnych odsyłających do zasad współżycia społecznego i społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa – jako kryteriów sądowej oceny nadużycia prawa podmiotowego, której treść wymaga każdorazowo doprecyzowania na gruncie konkretnej sprawy (tak M. Załucki (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2023).

Przepis art. 5 k.c. może być stosowany wyjątkowo tylko w takich sytuacjach, w których wykorzystywanie uprawnień wynikających z przepisów prawnych prowadziłoby do skutku nieaprobowanego ze względu na przyjęte w społeczeństwie reguły zachowania, wyznaczone przez wartości powszechnie uznawane w społeczeństwie, których przestrzeganie spotyka się z pozytywną oceną, jest aprobowane, zaś ich naruszanie jest traktowane jako naganne, spotyka się z dezaprobatą. Przepis ten ustanawia zakaz korzystania w określonych granicach z praw podmiotowych. Rola zasad współżycia społecznego polega na synchronizowaniu przepisów prawa z nakazami moralności i obyczajów. Stosowanie art. 5 k.c. znajduje uzasadnienie w sytuacjach, gdy wydane rozstrzygnięcie, mimo że zgodne z prawem, musiałoby

...nie zostać negatywnie ocenione na podstawie norm pozaprawnych, regulujących wartości moralne funkcjonujące w społeczeństwie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 marca 2022 r., V AGa 113/21, Legalis nr 2712307).

W kontekście powyższego wskazać należy, że nawet jeżeli pozwani mieli zastrzeżenia do powoda, jako współnika, to przepisy prawa regulują takie okoliczności i umożliwiają wytoczenie powództwa o wyłączenie współnika, w trybie art. 266 §1 k.s.h., zgodnie z którym z ważnych przyczyn dotyczących danego współnika sąd może orzec jego wyłączenie ze spółki na żądanie wszystkich pozostałych współników, jeżeli udziały współników żądających wyłączenia stanowią więcej niż połowę kapitału zakładowego.

Za naganne należało uznać zatem, działania pozwanych polegające na przywłaszczeniu udziałów powoda w drodze ich umorzenia, na podstawie nieprawomocnego postanowienia komornika sądowego, a także dalszych działań pozwanych polegających na przenoszeniu udziałów i przedsiębiorstwa na kolejne spółki. W ocenie Sądu Okręgowego w Warszawie względy słuszności i sprawiedliwego prawa przemawiały właśnie za tym, aby uwzględnić w przeważającej części powództwo. Piotr Krupa bowiem został bezprawnie pozbawionych udziałów w spółce, bez jakiegokolwiek ekwiwalentu finansowego, podczas gdy pozwani osiągnęli znaczną korzyść finansową zbywając spółkę na rzecz Allegro.pl sp. z o.o..

O odsetkach ustawowych za opóźnienie rozstrzygnięto na podstawie art. 481 §1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, zasądzając je od kwoty 56.448.373,60 zł od dnia 2 stycznia 2024 r., tj. od dnia wniesienia do tutejszego Sądu pisma powoda stanowiącego rozszerzenie powództwa (koperta – k. 7965). Natomiast od kwoty 5.750.000 zł od dnia 23 grudnia 2024 r., tj. od dnia wniesienia przez stronę pozowaną do tutejszego Sądu pisma (k.8420) ustosunkowującego się do pisma powoda precyzującego ostatecznie powództwo i wysokości szkody (k.8340).

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku, powództwo zostało oddalone, w zakresie, w jakim żądanie zasądzenia przewyższało kwotę ustaloną przez Sąd szkody.

W punkcie III sentencji wyroku w oparciu o zapisy art. 108 k.p.c. Sąd rozstrzygnął o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu ustalając, że strona powodowa wygrała proces w 90,6%, zaś pozwani wygrali proces w 9,4% i szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawił referendarzowi sądowemu, przy przyjęciu 6-krotności stawki wynagrodzenia pełnomocnikom stron. Sąd uznał za zasadne przyznania podwyższonej stawki

ynagrodzenia pełnomocnikom, z uwagi na rodzaj i zawartość sprawy, czas jej prowadzenia, ,
obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wartość przedmiotu sprawy, ,
czas jego trwania i wkład pracy pełnomocników.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak
w sentencji wyroku.

SSO Katarzyna Kisiel

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem świadczy
Warszawa dnia 31.03.26

Starszy Sekretarz Sądowy
Sądu Okręgowego w Warszawie
Julia Góraczyk-Łisewska